

עפ"א 60717/11/17 - דוד ניניו, אריאלה אברהמסון נגד ועדה מקומית לתכנון ובניה תל אביב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 60717-11-17 ניניו ואח' נ' ועדה מקומית לתכנון ובניה תל אביב

לפני כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
מערערים 1. דוד ניניו
2. אריאלה אברהמסון
ע"י ב"כ עו"ד עמי סביר

נגד
משיבה
ועדה מקומית לתכנון ובניה תל אביב
ע"י ב"כ עו"ד אתי לוי

פסק דין

בפני ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופט ע. מסארווה) מיום 1.11.17 לפיה נדחתה בקשת המערערים לדחות את מועד כניסתו של צו ההריסה לתוקף ב-8 חודשים נוספים.

הרקע

נגד המערערים הוגש כתב אישום בגין עבירה של בנייה ללא היתר של מבנה על הגג בשטח של כ-22.5 מ"ר. המערערים הורשעו על פי הודאתם ביום 18.9.16 והדין בגזר הדין נדחה לצורך הגשת בקשה למתן היתר, אולם זו לא הוגשה באותה עת מטעמים שונים המפורטים בגזר הדין. ביום 9.11.16 נתן בית משפט קמא גזר דין ובו נקבע, בין היתר, כי צו ההריסה לגבי המבנה נשוא הדיון יכנס לתוקפו ביום 15.4.17 ויבוטל אם ינתן היתר בניה כחוק למבנה דן. ביום 1.11.17 הגישו המערערים בקשה נוספת לעיכוב ביצועו של צו ההריסה ובית משפט קמא דחה את בקשתם. בית משפט קמא ציין בהחלטתו כי צו ההריסה דן ניתן לפני כשנה וכי בהחלטתו האחרונה צויין כי מדובר בדחיה אחרונה ולמרות זאת הוגשה בקשה נוספת למתן ארכה והפעם למשך 8 חודשים. עוד קבע בית משפט קמא כי לא ניתן להיעתר שוב ושוב לבקשה למתן ארכה מאחר והדבר ירוקן מתוכן את הצו המקורי.

עמוד 1

בית משפט קמא אף הפנה בהחלטתו את תשומת לב הצדדים לתיקון האחרון לחוק התכנון והבניה משנת 2017.

להלן בתמצית נימוקי הערעור

1. בהתאם לגזר הדין ניתנה למערערים אפשרות לעתור לדחיית מועד ביצוע הצו אם תוגש בקשה להיתר בניה תוך 30 יום. המערערים הגישו את הבקשה למתן היתר בניה במועד, אולם התברר כי יש צורך בתיקונים ובהמשך אף חודש תיק המידע. על כן בית משפט קמא נתן ארכה של שלושה חודשים עד ליום 19.7.17.
2. כיום יש סיכוי קרוב למתן היתר לבניה, אשר מתעכב בשל נסיבות שאינן תלויות במערערים, התנגדות שהוגשה והעובדה שהועדה המקומית מתמהמהת מלדון בה.
3. בית משפט קמא טעה בכך שהחמיר עם המערערים בהתבסס על התיקון לחוק התכנון והבניה שנכנס לתוקף בשנת 2017 אולם הוראות התיקון הללו יועדו בעיקר לצווי הריסה מנהליים.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי בחומר הראיות שבתיק בית משפט קמא, הגעתי למסקנה כי דין הערעור להידחות.

אין חולק כי המערערים הודו בעבירה שיוחסה להם בכתב האישום והורשעו על פי הודאתם.

לא הוגש ערעור על פסק הדין דנן.

בגזר דינו קבע בית משפט קמא כי צו ההריסה יכנס לתוקף ביום 15.4.17, דהיינו ניתנה למערערים ארכה של כ-5 חודשים. לקראת תום הארכה דנן, הוגשה על ידי המערערים בקשה למתן ארכה נוספת ובית משפט קמא נתן ארכה נוספת של 3 חודשים עד ליום 19.7.17.

ביום 23.10.17 הוגשה על ידי המערערים בקשה נוספת למתן ארכה והפעם לא נעתר בית משפט קמא לבקשה מהטעמים שצוינו בהחלטה ואשר פורטו לעיל.

לא מצאתי כי בנסיבות העניין טעה בית משפט קמא בהחלטתו.

בית משפט קמא ציין כי צו ההריסה ניתן לפני כשנה וביצועו נדחה מספר פעמים.

אכן כפי שקבע בית משפט קמא מתן ארכות חוזרות ונשנות מרוקנות את צו ההריסה שניתן בגזר הדין מכל תוכן. גם המחוקק בתיקון לחוק התכנון והבניה משנת 2017 שם קץ למתן ארכות חוזרות ונשנות לביצוע צווי הריסה או הפסקת שימוש חורג.

מטיעוני הצדדים ומהמסמך שהוגש על ידי ב"כ המשיבה אני למדה כי הוגשו התנגדויות לבקשה למתן היתר אשר טרם נדונו ועל כן אין ספק כי היתר הבניה, אם ינתן, איננו מצוי בהישג יד מידי.

לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הערעור.

לפנים משורת הדין ולצורך התארגנות, אני קובעת כי צו ההריסה נשוא הדיון יכנס לתוקפו ביום 15.2.18.

ניתן היום, ב' טבת תשע"ח, 20 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.